

sen er, at hybrid kernekapital skal kunne nedskrives i en rekonstruktionssituation. Nedskrivning skal kun ske i de tilfælde, hvor aktionærene, garantierne eller andelshaverne har tabt deres kapital. Egenkapitalen skal således være negativ. Endvidere skal betingelserne i forslaget's stk. 5 opfyldes.

Ved den øverste myndighed forstås generalforsamlingen for pengeinstitutter, andelskasser, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber samt repræsentantskabet for sparekasser.

Nr. 12 fastsætter et maksimum for rentestigningen ud fra rentegrundlaget hørende til den udstedte hybride kernekapital. Den maksimale rentestigning findes således som den største af 100 basispunkter fratrukket swapspændet og 50 pct. af kreditspændet hvorfra fratrækkes swapspændet, jf. bemærkningerne til stk. 2 og 3. Ved basispunkter forstås 1/100 procentpoints.

Forslaget følger Basel Komitéens anbefalinger for hybrid kernekapital som beskrevet i punkt 6 i komitéens pressemeddelelse af 27. oktober 1998: Instruments eligible for inclusion in Tier 1 capital.

Eks. 1 (fastforrentet til variabelt forrentet):

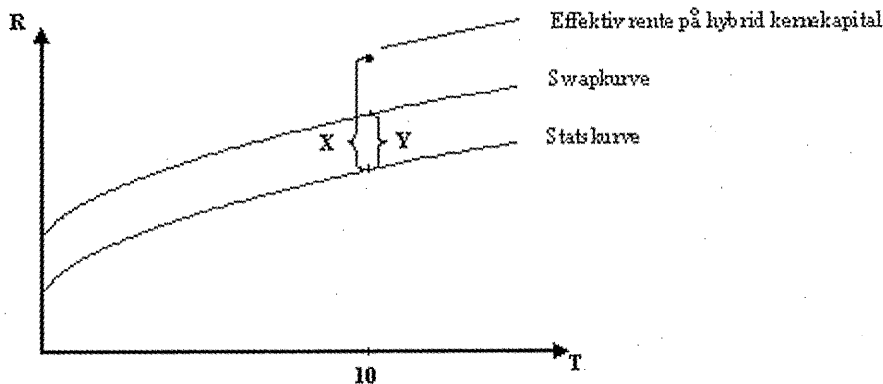
En finansiel virksomhed udsteder hybrid kernekapital i danske kroner med en renteforhøjelse efter 10 år. Den hybride kernekapital er fastforrentet indtil tidspunktet for renteforhøjelsen, hvorefter udstedelsen overgår til variabel forrentning.

For denne udstedelse gælder, at statsobligationsrentekurven (statskurven) med løbetid på 10 år er udstedelsens oprindelige rentegrundlag, da udstedelsen er fastforrentet de første 10 år. Skiftet fra fast forrentning til variabel forrentning bevirker tillige, at udstedelsens rentegrundlag skifter fra statskurven til swapkurven.

Såfremt den hybride kernekapitals kreditspænd (x) til den danske statskurve på 10 års løbetid (udstedelsens oprindelige rentegrundlag) er på 120 basispunkter (bp), og det 10-årige danske swapspænd (y) er på 30 bp, da kan den maksimale rente i henhold til nr. 12, jf. illustration 1, fastsættes som den største af

- $x + (100 - y) = 120 \text{ bp} + (100 - 30 \text{ bp}) = \text{CIBOR} + 190 \text{ bp}$
- $x + (0,5 * x) - y = 120 \text{ bp} + (0,5 * 120 \text{ bp}) - 30 \text{ bp} = \text{CIBOR} + 150 \text{ bp}$

Illustration 1: Fast til variabel

Eks. 2 (variabelt til variabelt forrentet):

En finansiel virksomhed udsteder hybrid kernekapital i danske kroner (DKK) med en renteforhøjelse efter 10 år. Den hybride kernekapital er variabelt forrentet både før og efter tidspunktet for renteforhøjelsen.

For denne udstedelse gælder, at swapkurven med løbetid på 10 år er udstedelsens oprindelige rentegrundlag, da udstedelsen er variabelt forrentet de første 10 år. Skiftet fra en variabel forrentning til en anden variabel forrentning påvirker ikke udstedelsens rentegrundlag, der stadigvæk vil være swapkurven.

Den hybride kernekapitals kreditspænd (x) til den danske swapkurve på 10 års løbetid (udstedelsens oprindelige rentegrundlag) er på 90 basispunkter (bp). Da swapkurven er rentegrundlaget for både den oprindelige udstedelse og rentestigningen, skal det 10-årige danske swapspænd (y) ikke fratrækkes, dvs. swapspændet sættes til 0 bp. Den maksimale rente kan i henhold til nr. 12, jf. illustration 2, fastsættes som den største af